

paa Sønderjylland. Der er særlig Grund til at fæste Opmærksomheden ved Forholdene dernede og bidrage ved Udstykning til, at man lægger sig i Selen for, at nogle af vore allerdygtigste unge intelligente Landmænd kan blive Ansøgere; jeg tror, vi maa overveje nærmere, paa hvilken Maade det kan ske, det har stor Betydning i national Henseende, at vi kan faa nogle af vore flinkeste unge Landmænd til Sønderjylland, naar der er Tale om Udstykning.

Det af Flertallet under Nr. 11 stillede Ændringsforslag, hvor der er Tale om Statens Ret til at ekspropriere Brug, hvis der paa Brugets Arealer opstaar Byggegrundsværdier, vil jeg ikke gaa stærkt imod. Der kan være Tale om senere at overveje en lignende Bestemmelse som den, der findes i dette Ændringsforslag, men paa nuværende Tidspunkt kan vi ikke tiltræde den.

Alt i alt maa jeg anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet fra Venstres Side, og imod de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet og af det konservative Mindretal.

Ulrich: Da det ærede Medlem Hr. Brorsen har omtalt de Ændringsforslag, vi fra konservativ Side har stillet sammen med Partiet Venstres Udvalgsmedlemmer, skal jeg afholde mig fra nærmere at anbefale disse. Skønt vi er Modstandere af denne Form for Udstykning, er vi absolut Tilhængere af at samle de paa dette Omraade bestaaende Love i en enkelt Lov, og naar en Lov af den Art som den her foreslaaede vedtages, vil Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919, Nr. 278 af 6. Maj 1921, Nr. 328 af 28. Juni 1920 og Nr. 85 af 29. Marts 1924 kunne opheves. Det er altid rart at blive af med saadanne fire Love for de unge Mennesker, der fremtidig skal studere Jura; og ogsaa for de Mennesker, der skal beskæftige sig med Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade de kan komme i Besiddelse af Jord, er det behageligt kun at skulle læse een Lov i Stedet for fire, der har været en Følge af det Jageri, det Jaskeri, som blev præsteret fra Rigsdagens Side, da denne Lov i 1919 blev vedtaget i dette høje Ting — vi fra vor Side gjorde den Gang opmærksom paa dette Jaskeri, der vilde medføre de forskellige Revisioner, der senere har fundet Sted. Vi har derfor med Glæde arbejdet med paa at samle disse forskellige Love i en enkelt Lov, men vi har ikke kunnet tiltræde de af Flertallet stillede Ændringsforslag; det er helt nye Bestemmelser, der ikke hidtil har været gældende Lov, og de indeholder Principper, vi ikke kan tiltræde.

Fra konservativ Side har vi stillet to Ændringsforslag under Nr. 1 og Nr. 6. Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa at stryge sidste Punktum i første Stykke af § 1, som giver Kommunerne Bemyndigelse til at udstykke den dem tilhørende Jord efter samme Principper, som Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje anviser. Vi ser ikke nogen som helst Anledning til at give Kommunerne Bemyndigelse til at foretaget noget, som i vore Øjne er til Skade for vedkommende Kommuner. Jeg tror, at vore Kommuner mange Gange af sig selv kan gribe fejl, vi skal ikke yderligere støtte dem i Bestræbelser for at foretage Handlinger, som vil skade Kommunerne i Stedet for at gavne dem. Vi stiller derfor Ændringsforslag Nr. 1, som jeg meget skal anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme for.

Ændringsforslag Nr. 6 gaar ud paa, at der skal svares 1 pCt. i Afdrag om Aaret i Stedet for 1/2 pCt. Dette Forslag stiller vi ikke alene af Hensyn til Brugerens, idet vi mener, det er rigtigt, at han snarest muligt bliver af med sin Gæld, men ogsaa af Hensyn til Byggefonden, for at denne kan træde i Virksomhed overfor andre Brug og derigennem skabe et Gode for flere og flere Mennesker.

Naar vi har tiltraadt Ændringsforslag Nr. 13, er det med nogen Betænkelighed. Vi erkender, at Jordlovsudvalget ikke har vist sig i Besiddelse af saadanne Evner paa Jordkøbets Omraade, at det i og for sig, om jeg saa maa sige, frister til at fortsætte ad denne Vej; men vi har jo Haab om, at Jordlovsudvalget efterhaanden kan indhøste saadanne Erfaringer, at det maaske alligevel kan blive brugbart til dette Stykke Arbejde, at købe Jord. Det er jo saaledes, at Formanden for dette Udvalg flere Gange har gjort sig til af her, at han kunde købe Jord billigere end den Jord, der blev anvendt til at oprette Husmandsbrug for efter den gamle Husmandslov; men efter de Oplysninger, vi har indhentet, og som følger med som Bilag til det andet Lovforslag, viser det sig, at det ingenlunde har været Tilfældet det sidste Aar, idet den Jord, som Udvalget har købt efter Loven af 6. Maj 1921, ligger en 400 Kr. pr. ha over Jordværdien, hvorimod den Jord, som er indkøbt til Udstykning til Husmandsbrug i 1925, kun ligger 320 Kr. pr. ha derover. Her har altsaa Jordlovsudvalget købt for dyrt. Naar vi dog er gaaet med, er det, som sagt, i Haab om, at Udvalget i Fremtiden vil se sig bedre for og ikke give mere for Jorden end højst